

Mừng Sinh Nhật Một Mình

Họa vận bài thơ: “Bài hành đón tuổi bốn mươi” của cố thi sĩ Thanh Nam.

Năm tháng chắt thêm một tuổi đầy
Chợt nhìn ngày mộng đã xa bay
Đường về quê cũ trông diệu vợi
Dầu dãi bao phen một chốn này
Sầu đã dâng cao lên ngút mắt
Nỗi nhớ ta đong vẫn chứa đầy
Bên trời mơ một bầy chim én
Cho mùa xuân đến kịp chiều nay
Bạn bè đâu hết không gặp lại
Sưởi ấm hồn sâu sưởi mát say

Cho ta nâng chén mừng tao ngộ
Tâm sự lâu nay chứa tỏ bày
Chí lớn gầy ngang chung một hội
Mối sầu đã khiến tóc xanh phai
Suốt đời lận đận vì cơm áo
Đi cuối dặm ngàn vẫn trắng tay
Bước ngã bao lần vấp đứng dậy
Vẫn cười nhìn cuộc biển dâu thay
Cũng có ngày xanh thơ mộng lắm
Tuổi em hoa bướm vui tháng ngày
Hoa phượng rắc đầy sân mùa hạ

Tan trường áo trắng vẫn tung bay
Trôi về muôn nẻo như con sóng
Mát cả không gian lòng ngất ngây
Đã có nhiều phen hồn chinh chiến
Cuốn hết bạn bằng như bóng mây
Còn thêm cuộn cuộn cơn bão dữ
Vùi nát quê hương giữa vũng lầy

Ta đứng khàn hơi van trời đất
Xin hãy buông tha số phận này
Món nợ nhiều phen ta muốn trả
Cho đời dầu dãi tháng năm phai
Nỗi sầu nghiệt ngã cứ chồng chất
Cao ngát trường sơn với biển đầy
Quê mẹ giờ đây tan nát cả
Cũng vì thảm họa tháng tư đây
Biết trước đời ta nhiều vấp ngã
Thì sá chi đâu đoạn cuối này
Cũng có nhiều phen lòng rộn rã
Gặp nhau mơ một phút mộng đầy
Khi tỉnh giấc rồi nghe buồn bã
Nghe như rụng hết cả chân tay
Chén đắng giờ đây ta uống cạn
Thôi đừng rót nữa giấc mơ say

Lên đường biết đến nơi đâu nhỉ?
Ngồi lại chốn đây cũng có ngày
Đập vỡ ly sầu khi nhập cuộc
Bạn về đây chung một hội này
Mai một biết còn gặp lần nữa?
Hay ngồi đối bóng với cơn say

Đã đành thân phận nhiều khê ầy
Buồn bã làm chi tháng với ngày
Con đường vẫn trải dài vô tận
Nghịch ngã với đời vẫn trùng vây
Rót chén biệt ly thôi uống cạn
Mong niềm hy vọng sẽ đổi thay
Vẫn biết đời ta nhiều oan trái
Song vẫn sống còn vẫn ngồi đây
Vẫn thấy đời trôi theo năm tháng
Bằng qua quá khứ đến tương lai
Đôi khi mỗi gỏi toan dừng bước
Thương cho thân phận trắng đôi tay
Giờ đây suy niệm bao chuyện cũ
Thấy đời bạc trắng tóc xanh phai
Ngoài kia xuân đã không ghé lại

Dòng đời vạn ngã thôi biết vậy
Có thấp hương lòng cũng đã bay
Bạn muốn lên đường thì đứng dậy
Mong để lòng vui tạm tháng ngày
Ta xin dừng nghỉ tấm thân này
Lặn độn suốt đời công khó nhọc
Mà sao vốn liếng vẫn không đầy
Ngày tháng đau buồn hằn lên tuổi
Ngại tuyết đầy trời lát phát bay
Ngồi nhớ làm chi ngày tháng cũ
Trong khi tâm sự vẫn đông đầy
Chuyện cũ thôi đành xin gác lại
Vi ngày còn đổ bóng sương mai
Lời nguyện bình an xin hãy đến
Cho đời mong có một tương lai

Ta viết bài thơ mừng sinh nhật
Cũng như tâm sự gửi trời mây !

Trần Đan Hà